

οουμε τη ζωή του Αιμίλιου, του άντρός μου; Δεν λέω βέβαια πως αν μάθαινε τις σχέσεις μας θα πέθαινε από το κακό μου, μά εινε προτιμότερο ν' αφήσουμε τά πράγματα να τραθηξουν το δρόμο τους...

Ο Πάλλ σκέφτηκε πολύ τη φράση της φίλης του: «Δεν λέω βέβαια πως αν ο Αιμίλιος μάθαινε τις σχέσεις μας θα πέθαινε από το κακό μου...» Καί ύστερ' από πολλούς διαταγμούς, κατέστρωσε το σχέδιό του: "Έκαστε κι' Έγραψε στη γραφομηχανή την εξής ανώνυμη επιστολή:

«Κόρις,
Ένας φίλος, ο οποίος θέλει να σας φανη χρήσιμος, σας πληροφορεί ότι η σύζυγός σας σας άσπασα. Δεν έχετε παρά να την ρωτήσετε, και κείνη θα σας πη άμείως την άλήθεια.
Και το ανώνυμο αυτό γράμμα το έστειλε στον άντρα της Λυσιλά.

Φαίνεται, όμως, ότι ο Αιμίλιος δεν θα συγκινήθηκε υπερβολικά από την τρομερή αυτή αποκάλυψη. Διαφορετικά, θα το έδειχνε στη γυναίκα του, θα της ζητούσε εξηγήσεις—και εκείνη ασφαλώς θα το έλεγε στον Πάλλ.

Και ο Πάλλ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο Αιμίλιος άδιαφορούσε τελείως αν η γυναίκα του του έμενε πιστή. Ή σκέψις αυτή τον εξώργισε περισσότερο. Καί, με την επιθυμία να τελειώνη μία ώρα άρχητερα η εκνευριστική αυτή ιστορία, έστειλε στον Αιμίλιο και δεύτερο ανώνυμο γράμμα:

«Κόρις,
Άρχίζω να πιστεύω ότι είσθε πολύ καλόβολος, και συγκεκριμένα ο σύζυγός. Αν θέλετε να έχετε άποδείξεις περί της άπιστίας της σύζυγός σας, δεν έχετε παρά να πάτε, την έρχομένη Κυριακή, στις 6 μ.μ., και να σταθίτε έξω από την πόρτα του σπιτιού άριθ. 281, οδός Καρνηνέ. Θα ήθετε τότε τη γυναίκα σας να βγαίη από το δωμάτιο του φίλου της. Ό Έχω άσπα, άκοίενε, άκούετω Ι...»

Τη μέρα κείνη, η Λυσιλά έφυγε από το σπίτι του Πάλλ, χωρίς να προσέξει ότι κάποιος την παραμόνευε, κρυμμένος πίσω από ένα δέντρο. Πέρασε από της μητέρας της, έμεινε λίγο εκεί— για νάχη να παρουσιάση ένα «άλλοθι», αν το καλό'οσε η ανάγκη— και ύστερα τράθηξε για το σπίτι της.

Μόλις όμως μπήκε στο γραφείο του άντρός της, έβγαλε μία σπαραχτική κραυγή τρόμου...

Είδε τον Αιμίλιο εξαπλωμένο σε μία πολυθρόνα, ανάμεσα σε μία λίμνη αίματος!

Ο άντρας της είχε φυτέψει μία σφαίρα στο κεφάλι του!...

Στο χέρι του κρατούσε ακόμα το ανώνυμο γράμμα του Πάλλ—για να καταλάβη η Λυσιλά ότι είχε μάθει την άλήθεια και ότι αυτοκτόνησε επειδή δεν μπορούσε να ζήση με την ντροπή αυτήν!...

Στην άρχή, η Λυσιλά δεν κατάλαβε ποιός είχε στείλει την ανώνυμη αυτήν επιστολή.

Μά όταν πέρασαν μέρες και βδομάδες ολόκληρες, χωρίς να παρουσιασθή μπροστά της ο Πάλλ, η Λυσιλά κατάλαβε ότι το γράμμα το είχε στείλει ο φίλος της, για ν' άναγκάση τον Αιμίλιο να ζητήσει διαζύγιο! Και ο Πάλλ, ο οποίος θα είχε μάθει βέβαια από τις έφημερίδες το τραγικό τέλος της ιστορίας αυτής, δεν τολμούσε πια να έμφανισθή στη φίλη του!...

Και η Λυσιλά, μόνη, παντέρμητη, δεν ήξερε πια ποιόν να κλάψη περισσότερο: Τόν Πάλλ, που θα βασανιζότανε τώρα από τότες συνειδησίως για την πράξη του, ή τον ήσυχο, τόν καλό και ταπεινό άντρα της, που σκοτώθηκε μόλις βεβαιώθηκε ότι η άγαπημένη του ή γυναίκα δεν τού ήταν πιστή!...

ROBERT DIEUDONNE

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Σάν το λεμόνι κίτρινο
μ' έκανε ο σεβντάς σου
να κάνω τά χατήρια σου
και τά θελήματά σου.

Πές μου το ναί, άγάπη μου,
να έχω μία έλπίδα,
να σήσω τη σκληρή φωτιά
άπ' της καρδιάς τά φύλλα.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΙΣΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Όταν ή γυναίκα δεν μαντεύει άμέως τόν έρωτα ενός άνδρος, αυτό σημαίνει ότι άγαπάει με άφορώσις έναν έλλον. Γκ' ντ έ Μω πα σ α σ ν

Δεν άγαπάει κανέναν πολύ, όταν δεν υποφέρει πολύ.
Γαλλικό γνωμικό

"Η γυναίκα, κι' όταν θέλει άκόμη να κυριαρχή δεσποτικά, δεν έχει παρά τρόπους σκιάθας, κατά θάθος.

Ισπανική παροιμία

"Ένας μονάχα τρόπος ύπάρχει, για να έγκαταλείψη μία γυναίκα που σ' άγαπάει: Νά έγκαταλειφθής από αυτή!

Άν Φράνς

Δυστυχέστερος εινε κανέναν, όταν νομίζει ότι άπατάται, παρά όταν εινε θέθαιος γι' αυτό.

Γνωμικό Γαλλικό

Στη γυναίκα, ο πόνθος μόλις φτάσει σε ώριμότητα θωμ'ό ώριμότητος, μεταβάλλεται μόνος του σε έρωτα. Και τότε, ή τύχη βοηθάει ζωστε να έπωφεληθ' άπ' τόν έρωτα αυτόν, τόσο ένας έξυπνος όσο κι' ένας θλάκας.

Άπόσπασμα άπ' ό Ινδικό τραγοϋδι

Στόν έρωτα, ή γυναίκα έχει στενωτέρους όρίζοντας άπ' τόν άνδρα. Γι' αυτό όμως και τούς γεμίζει καλύτερα.

Βάλτερ Σκώτ

Μεταξύ δυό έραστών, συμβαίνει συχνά να ύπάρχη μία διαρκής κι' ώριμένη ποσότης έρωτος. Έτσι, όταν άρχιση να όλιγοστειη στόν άνδρα, αζάνει στόν άλλον.

Ιταλικό Γνωμικό

Ό έρωτας εινε υιά μάχη, στην όποια πρέπει άπαραίτητα να ύπάρχη ένας νικητής κι' ένας ήττημένος.

Άπόσπασμα Ιαπωνικό τραγοϋδιού

—Τό να μπορη να διατηρηή την τιμιότητά της με Παρισινή άωροφη κι' εύαίσθητη, εινε μυστήριο άκατανόητο! Λένε ή Λονδρέζες, για τίς Παρισινές.

—Η γυναίκες τού Λονδίνου εινε τίμιες, γιατί...δεν εινε γυναίκες! Λένε ή Παρισινές για τίς Λονδρέζες.

Συχνά, ή γυναίκες για να λησμονήσουν ένα σφάλμα άποφασίζουν να διαπραξουν ένα άλλο.

Άλ. Δουμάς, υιός

Οι έρασται μοιάζουν με δυό αντίπλους στρατιώτες, οι όποιοι έχουν πιάσει ο ένας τόν άλλον άπ' το λαϊμό, και φατίζονται οτι ο ένας εινε αιχμάλωτος του άλλου!

Άραβική σάτυρα

Ύπαρχει κάποιος έρωσ, τόν όποιο όνομάζουν «άγορωτό», για ν' αφήσουν να πιστευθ' ότι ο άλλος έρωσ δεν πουλιέται.

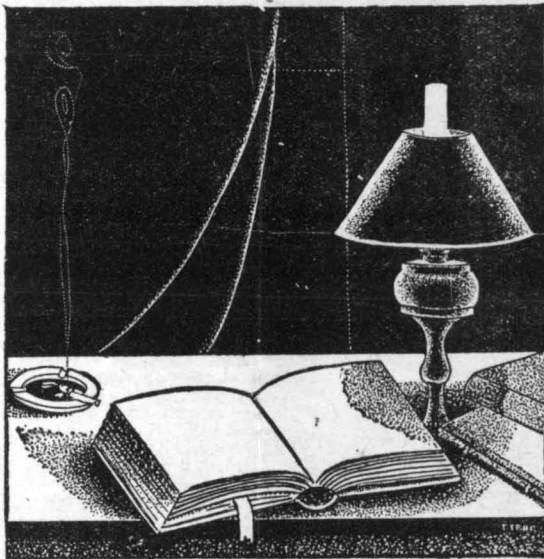
Β. Οδγκώ

Άγαπώ τούς άνδρες, όχι γιατί εινε άνδρες, αλλά γιατί δεν εινε...γυναίκες!

Βασίλισσα Χρηστίνα της Σουηδίας.

Γυναίκα δίχως σύζυγο, κακά έι δίχως τιμόνι.

Παροιμία τού Άννάμ

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΜΟΝΟΝ τού «Μπουκέτο» αγοράζει εις άπολύτως ίκανοποιητικά τιμάς παντός είδους παλαιά βιβλία και βιβλιοθήκας ολόκληρας, φυλλάδια διάφορα, άκόμη δέ και σκόρπια φύλλα παλαιών έφημερίδων και περιοδικών, Ήμερολόγια, Καζακίμας, μονόφυλλα, φωτογραφίας ιστορικών προσώπων και εικόνες διαφόρους. Άπευθυνθήτε ή γράψατε : Περιοδικόν «Μπουκέτο», Λέκα 7, Άθήνας.